

i Meiningsgade, og dertil mener man, at der paa tilfredsstillende Maade vil kunne være Plads. Man foretrækker derfor at lade Staten overtage Undervisningen af disse svagt begavede Døvsstomme i dette Institut, idet man forudsætter, at Staten foreløbig vil kunne indtræde i det private Kontrakt- eller Leieforhold, som der eksisterer. Der vil maasse engang blive Tale om at flytte det kongelige Døvsstommeinstitut fra Østerbro et andet Sted hen, og da vil der altid kunne være Spørgsmaal om med det Samme at bygge en Bygning til de svagt begavede Døvsstomme. Det Tidspunkt er maasse ikke sjærent, at en saadan Flytning vil være nødvendig, men man anser det heller ikke for at ville være forbundet med særlig Beføstning, da man maa gaa ud fra, at Grundens Værdi vil stige, efterhaanden som Kravene til Byggeplads tiltager paa dette Terrain, saa at man altsaa vil kunne afhænde Institutet til en Pris, for hvilken man meget vel vil kunne oprette et Institut et andet Sted. Det er da Udvalgets Stilling, at man har opgivet at bygge en ny Bygning til de svagt begavede Døvsstomme. Hvad Forstolen i Fredericia angaar, er man selvsændig enig om at anbefale at bygge en saadan, idet vi saae, at naar der skal være en virkelig planmæssig Undervisning, er det hensigtsmæssigt, at den lægges til Rette og forberedes i en saadan Forstole, og den er jo heller ikke projekteret inderlig dyr, idet den er anslaaet til 46 000 Kr.

Hvad det da gjaldt om for Udvalget at komme til Klarhed over, var, hvor det store nye Institut for de uegentlige Døvsstomme skulde bygges. Kommissionen havde jo opstillet visse Regler for, hvad der maatte komme i Betragtning ved Valg af Plads til et saadant Institut, og ærede Medlemmer ville finde dette anført paa Betænkningens anden Side. Beliggenheden skulde være ved en By, hvor der er et passende Udvalg af vel kjendte og kontrolbare Pleiehjem, der maa være beliggende i en ikke for stor Afstand fra Skolen. Det er Kommissionens første Betingelse. Den anden er den, at Byen maa have nemme Forbindelsesveje med den største Del af Landet, den tredje, at den maa ligge i Nærheden af Hav eller Sø, og som den fjerde Betingelse, er anført, at Byen maa have et større Antal forskjellige Værksteder, Fabrikker, Samlinger m. m., som kunne byde Børnene et rigt Anstuelss-, Landsudvillings- og Sprogudvillings-Materiale. Endelig maa Skolen have en sund og helst smuk Beliggenhed. Der var tilbudt to Pladser, en i Veile og en i Nyborg, og Kommissi-

onen har fundet dem begge tilfredsstillende. Udvalget fandt, at disse Forhold, som saaledes maatte komme i Betragtning, dels fra et hygieinist Synspunkt og dels fra et filantropist Synspunkt, gjorde det nødvendigt, at man undersøgte Forholdene paa disse to Steder, og man nedsatte da et Underudvalg til reise over og tage Forholdene i Oiehnd. Det første Sted, hvor Underudvalget mødte, var i Veile. Pladsen blev os anvist af Byraadets Medlemmer, der tog imod os ved Stationen og fulgte os til Fods ud til Stedet, saa vi lærte ogsaa derved at kjende Veilængden. Pladsen, hvor det skulde ligge, er ved en Vej, som hedder Skatteveien, lige nord for Fjorden med Udflugt over Fjorden og over til Skovbakterne og de frie Kletter paa den anden Side Fjorden, og jeg skal ikke negte at Pladsen paa mig gjorde et rigtig godt Indtryk. Der var en smuk Udflugt og udsigt om Sommeren rigtig kjunt. Men hvad der ikke var tiltalende for mig, var navnlig Badene, som Kommissionen aabenbart har lagt ikke ringe Vægt paa, idet den ved at omtale Sundhedsforholdene ved det tal. Døvsstommeinstitut paa Østerbro fremhæver den nemme Udgang til Søbade, medens den ved at omtale Forholdene ved den kellerisse Anstalt i Baldersgade har gjort Bemærkning om den lange Vej, der var til Badene. Her ved Veile Fjord gjorde det rigtignok det Indtryk paa mig, at der overhovedet ikke godt kunde være Tale om Bade paa det Sted, hvor Anstalten skulde ligge, idet mindste ikke i nogenlunde Nærhed deraf. Veien forekom mig ogsaa at være temmelig lang. Af Regjeringskommissionen er den opgivet at være 1600 Alen fra Byens Midtpunkt; det vil naturligvis sige, at den ikke bliver saa lang for mange Elever, maasse en 4—500 Alen kortere, men det vil ogsaa sige, at den vilde blive 4—500 Alen længere for andre Elever, som maatte bo i Pleiehjem, der maatte søges i den anden Kant af Byen. Jeg blev egentlig først opmærksom paa, hvilken Betydning dette kunde have, da vi Dagen efter kom til Fredericia for at se Institutet der. Der har man nemlig valgt at lægge det temmelig langt fra Byen, saa at det ligger ude paa en aaben Mark, hvor Børnene altsaa 4 Gange om Dagen maa passere den lange Vej frem og tilbage. Da vi vare der under Vinterforhold, var det Noget, vi ikke kunde lade være at saae Indtryk af, hvilke Besværigheder og Lad mig sige personlige Lidelser det kunde medføre for Børnene. Dette gjaldt saa meget mere for mig, da jeg fra Bændommen har følt det meget stærkt; jeg har været saa uheldig at have en lang Skolevei, men paa den